

1. Służył Jasio u pana
za ślicznego dworzana.
2. Wysłużył se Kasienkę
siedmioletkę dziweńkę.
3. Jak ci ją i wysłużył
zaraz się z nią ożenił
4. I na wojnę odjechał
siedem lat nieprzyjechał.
5. I przyjechał przed ganek:
pokaż Kasiu, awój wianek.
6. Wyszła do niego starsza świeć
proszę szwagra z konia zsiść.
7. O nie zsiądę ni skoczę
aż się z Kasią zobaczę.
8. Już Kasioka nie żyje
leżą na niej kaminie.
9. Pięć kościołów objechał
niż na Kusin grub wjechał.
10. Jak na Kasin wjechał grub
stanął na nim jako słup.
11. Moja Kasiu serdeczko
przemów do mnie słóweczko i t. d.

14. cc.

od Piotrkowa, Rozpry.

*Na tę nutę: Stała nam się nowina
pani pana zabiła.*

15. a.

od Przysuchy.

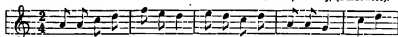

1. U mej matki rodzony
stoi jawor zielony.
2. Pod jaworem łózczo
na łózczo Jasiczko.
3. Leży, leży choruje
na Kasiunię skazuje.
4. „Moja Kasiu ratuj mnie
zbieraj ziółka, lekaj mnie.

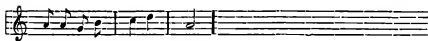
5. Idźże Kasiu do gaju ukop ziela rozmaju.	10. „Zadzwonięz mu wielki dzwon umar Jasio, wielki pan.
6. „Zimna rosa, biały mróz nie ukopie ziółka już.”	11. Zagrajcie mu w organy umar Jasio kochany.
7. Jeszcze Kasia nie zaszła już ci za nią dwa posła.	12. A ja teraz po tobie chodzieć będę w żałobie.
8. „Wróć się Kasiu wróć z gaju już twój Jasio kons, ju.	13. Ja żałobę o ścianę a z tobą się rozstanę.
9. Wracaj Kasiu do domu prowadź Jasia do grobu.	14. Ja żałobę o ziemię a z innym się ożenię.”

15. b.

od Szupki nowej, (Baszowice).

A w tym sie-lo - nym dę - bie gru-cha-ly tam go - lę - bie ser-deń -

ku ser-deń-ku go - lę - bie.

1. A w tym zielonym dębie gruchały tam gołębie.	6. A przyjeżdżaj w niedzielę łóżeczko ci pościelę.
2. Jakżeś na nich wołała kiedyś im jeść dawała.	7. I pokoiłk zamietę i sama się upletę.
3. I wołałam dys dys dys nieprzyjeżdżaj Jasiu dziś.	8. U mej matki rodzonej stoi jawor zielony;
4. Nie przyjeżdżaj że w piątek będę miała oprzątek.	9. Pod jaworem łóżeczko leży na nim Jasieczko.
5. Nie przyjeżdżaj w sobotę będę miała robotę.	10. Leży leży choruje i t. d.

15. c.

od Guszczyna (Kozietuły, Łęczeszczycze).

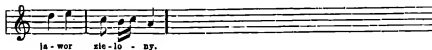

Pod Ja-wo-rem lo-żeń - ko ló - żeń-ko lo-ży na niém Ja-sień-ko

15. d.

od Warszawy (Bilzny, Latchorzow, Babice).

1. U mej matki rodzonyj
stoi jawor zielony;
2. Pod jaworem nizienko
leży chory Jasieńko.
3. „Idźże Kasiu do gaju
szukaj ziółka ruczaju ”
4. Jeszcze Kasia nie doszła
a już wysłali posła.

5. „Wróć się Kasiu do domu
prowadź Jasia do grobu.”
6. Jak się Kasia wrócił
za głowę się schylił.
7. „O mój Jasiu klejnocie
chodziła ja we złocie,
8. A teraz ja w żalobie
mój Jasieńku po tobie.

Wojciecki P. I. Tom I. str. 52.

15. e.

od Gostynina (Lesniewice).

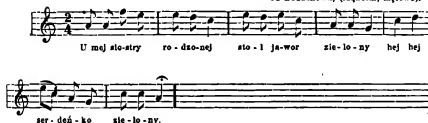
1. Stoi jawor zielony
mojej matki rodzonyj
2. Pod jaworem łóżeńko
leży na niem Jasieńko.

3. „Leży, leży choruje
na Kasińkę wakazuje.
4. „Bieśaj Kasiu do gaju
przynieś ziela roznaju.

5. Jeszcze Kasia niedoszła już za Kasią dwa posła.	10. Da mój Jasiu klejnocie chodziła ja we złocie.
6. „Wracaj Kasiu od gaju prowadź Jasia od naju” (od nas)	11. Da ja teraz w żałobie Jasineczku po tobie.
7. „Zagrajcież mu w organy mój Jasieńko kochany.	12. Ja żalobę na tydzień kawalera w każdy dzień.
8. Zadzwońcież mu w duży dzwon bo mój Jasio wieczny dom.	13. Ja żalobę dzień święcę, nocką w tańcu wykręcę.
9. Zadzwońcież mu w dwakije bo mój Jasio nieżyje.	14. Ja żalobę o ziemię, z tobą Bartku się żenię.

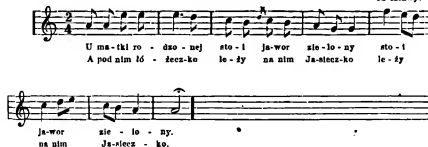
15. f.

od Bodsanowa, (Mąkolin, Łęgowo).

15. g.

od Mławy.

15. h.

od Osterode.

1. Leży Jasiek, choruje na Kasiechnę skazuje:	2. „Idźże Kaska do gaju po gałąskę rozmaju.”

3. Jeszcze Kasia nie doszła
jużci za nią trzy posła.
4. „Wróć się Kasiu do domu
szykuj Jaska do grobu.”
5. Kasia ziele cisnęła
za głowę się ujęła:
6. „Ach mój Boże jedyny
wziąłeś mi kwiat lelij.
7. Ach mój Boże kochany
wziąłeś mi kwiat różany.
8. Jakże ja go pochowam
albo jaki mu grób dam?
9. „Pochowaj go we cnocie
w aksamicie, we złocie.
10. „Cóż ja sobie poradzę
kokoszeczkę nasadzę.
11. Kureczątka rozprzedam
kupię sobie wmieście dom.
12. A jeźlić mi niestanie
dodadzę mi mieszczanie.
13. A jak ja się zbogacę
to mieszczanom zapłacę.

zbiornik z. Gierocińska

15. 1.

1. Stoi jawor zielony
pod jaworem łóžeczko.
2. Leży na nim Jasieczko
„ratuj że mnie Kasieczko.”
3. Czem że mam cię ratować
nie mam ziółek gotować
4. „Bieź Kasięku do gaju”
przynieś różeczkę rozimaju.
5. Jeszcze Kasia nie doszła
a już za nią dwa posła.
6. „Wróć się Kasiu do domu
prowadź Jasia do grobu.”
7. Kasia do dom przybieży
o ziemię się uderzy.
8. „Nieszczęśliwa godzina
com przy śmierci nie była.
9. Mój Jasięku klejnocie
chodziłam ja we złocie.
10. A ja teraz po tobie
chodzić muszę w żalobie.
11. Do południa w żalobie
po południu tak sobie.
12. Wieczorem się ożenię
a nocką ja o ziemię.

Mel. patrz pieśń; „Cztery konie Jasio miał.”

15. k.

od Koziegłów.

1. Pod Jaworem łóżeńko
leży na nim Jasienko.
2. Leży leży, choruje
grzeczne panny dyktuje.
3. „Moja Kasiu ratuj mnie
szukaj ziółka, lekuj mnie.”
4. Poszła Kasia do gaju
szukać ziela rozmaju.
5. Jeszcze Kasia nie doszła
już ci za nią trzy poszło.
6. „Wróć się Kasiu do domu
wstaw Jasieńka do grobu.”

7. Kasia się też wróciła
w grób Jasienka wstawiła.
8. „A mój Jasiu klejnocie
chodziła ja we złocie.
9. A teraz ja w żalobie
mój Jasieńku po tobie.
10. Będę ja cię żalować
trzy dni w karcznie tańcować.
11. Bo żalobą na tydzień
żałotnicy w każdy dzień
12. Bo żalobą o ziemię,
a z innym się ożenię.”

Wact. z Oleska P. I. w Gal. str. 280.

15. l.

od Wielichowa.

15. m.

od Karanowa.

15. n.

od Koźlenia, Głowaczowa

1. U mej matki rodzony stoi jawor zielony.	6. Jeszcze Kasia nie doszła już ci po nią dwa posła.
2. W tym jaWorze łódeczko w tym łódeczku Jasieczko.	7. Wróć się Kasiu do dworu prowadź Jasia do grobu.
3. Lety leży, choruje pisze listy, dyktuje.	8. Kasia ziółka cisnęła rączkę w rączkę trzasnęła.
4. Moja Kasiu dbaj o mnie szukaj ziółka lekuj mnie.	9. Mój Jasieńku po tobie chodź będe w żalobie.
5. Poszła Kasia do gaju szukać ziółka rozmaju.	10. Do południa w żalobie po południu tak sobie.

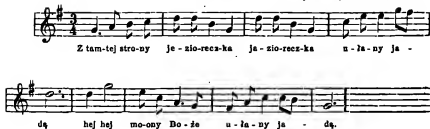
15 o.

od Gniewoszowa.

16. a.

od Żychlina (Chochołów, Tretki.)

1. Z tamtej strony jezioreczka — ułany jadą
hej hej mocny Boże! — ułany jadą.
2. Jeden mówi do drugiego — wianeczek płynie.
hej hej mocny Boże! — wianeczek płynie.
3. Drugi mówi do trzeciego: — dziewczyna tonie
hej hej mocny Boże — dziewczyna tonie.
4. Trzeci mówi do czwartego: — trzeba ratować
hej hej mocny Boże! — trzeba ratować.
5. Czwarty skoczył, suknię zmoczył — i sam utonął,
hej hej mocny Boże! — i sam utonął.
6. Pobiegnij ze wrony koniu — z siodłem do domu
hej hej mocny Boże! — z siodłem do domu.
7. Niepowiadaj że nikomu — że ja utonął
hej hej mocny Boże! że ja utonął.
8. Ale powiedz wrony koniu — żem się ożenił
hej hej mocny Boże! — żem się ożenił.
9. Gorzkaś moja pani młoda! — piasek i woda
hej hej mocny Boże! — piasek i woda.
10. Gorzkie moje starostąwie! — w wodzie rakowie
hej hej mocny Boże! — w wodzie rakowie.
11. Gorzkaś moja starościna! — na wodzie trzcina
hej hej mocny Boże! — na wodzie trzcina.
12. Gorzkież moje muzykanty! — zielone dęby
hej hej mocny Boże! — zielone dęby!

Węciński P. I. Tom 2. str. 328

Mel. patrz pieśń: Cztery lata wierniem służył i t. d.

16. b.

od Piątku.

16 c.

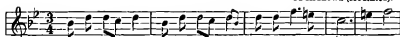
- od Kutna i Żychlina, (Oporów).

1. A mam ci ja kępę ruty — w swoim ogrodzie
hej hej — w swoim ogrodzie.
2. Uwiję ja parę wianków — puszcę po wodzie
hej hej! — puszcę po wodzie.
3. I jeden se Jasio wybrał — z wiankiem popłynął,
4. I jak stąpnął jedną nóżką — po pas utonął.
5. A jak stąpnął drugą nóżką — wszystek utonął.
6. A biegajże siwy koniu — z siodłem do domu,
7. Nie powiadaj ojcu matce — że ja utonął.
8. Jeno powiedz rodzinie — że się ożenił.
9. A mam ci ja i tonieczkę — w wodzie tonieczkę (*topielca*)
10. A mam ci ja i poduszki — w wodzie kamuszki
11. A mam ci ja i pierzynę — na wodzie trzcinę
12. A mam ci ja i druzbeczki — w wodzie rybeczki
13. A mam ci i muzykanty: — nad wodą dęby.

16. d.

od Krakowa (Modlnica).

Z tam-tej stro - ny   Je - zio-recz - ka   dzie-wczy-na to - nie   hej hej

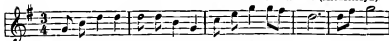
mo-cny Bo - że wła - de-czek pły - nie.

1. Z tamtej strony jeziorzeczka — dziewczyna tonie
hej hej! mocny Boże — wianeczek płynie.
2. Mówi jeden do drugiego: trza ją ratować,
3. Mówi drugi do trzeciego: — ciężko zgruntować.
4. Jaś to zoczył, z konia skoczył — i sam utonął.
5. A idź że ty kary koniu — z siodłem do domu,
nie powiadaj ojcu matce — ani nikomu.
6. Nie powiadaj ojcu matce — że ja utonął,
tylko powiedz ojcu matce — że ja się ożenił.
7. Smutne moje ożenienie — w wodzie tonienie.
8. Jacyś moi są druzbowie — w wodzie rakowie.
9. Zimna moja panna młoda — w jeziorze woda.

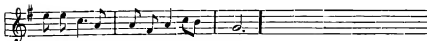
J. (Konopka) P. L. Krak. str. 114.

16. c.

od Sochaczewa (Młodzieszyn).

Z tam-tej stro-ny je - zio recz - ka ja - dą pa-no - wie hej hej

mo-cny Bo - ie   ja - dą pa - no   -   wie.

jak Nr. 16 a.

6. Tylko jego siwy konik — na ląd wypłynął,
7. A idź ze ty siwy koniu — lądem do domu i t. d.
10. A coś to tam za družbowie — w wodzie rakowie
11. A coś to tam za druchienki — w wodzie rybełki.

16. f.

od Wyszogrodu (Rambowo).

16. g.

od Brzezina (Rogów).

1. Są na boru fiałeczki
pójdzie wa na nie,
i uwijem parę wianków
na zalecanie.
2. Uwiję ja parę wianków
puszczę na wodę

i zobaczę i zobaczę
kogo dostanę.

3. Jeden mówi do drugiego
wianeczek płynie, i t. d.

text p. Nr. 16. c.

16. h.

od Kowala (Wielawice).

Jeden mówi do drugiego — wianeczek płynie,
Trzeci mówi do czwartego — panienka tonie. i t. d.

16. 1.

od Gniewkowsa, Torunia.

1. Z tej tam strony jezioreczka
tam panna tonie.
2. Ni czółneczka ni wioselka
jechałby po nią.
3. Jaśko skoczył, surdut zmoczył
i sam utonął.
4. A wypryśnił kary koniu
do domu do domu.
5. Nie powiedaj ojcu matce
bym ja utonął.
6. Jenó powiedz kary koniu
żem się ożenił.
7. Ciężkie twoje ożenienie
w morzu tonienie.
8. I te twoje czarne oczy .
ryba je toczy.

- 9! I te twoje czarne włosy
woda roznosi.
10. I ma-ć on ta i pierzyny:
w morzu kępiny.
11. I ma-ć on ta i poduszki
w morzu kamuszki.
12. „Nie chowajcie mnie asmentarzu
tylko przy drodze.
13. Kto pojedzie zaraz ujrzy
to zdrajca leży.
14. Nie taki to zdrajca leży
tylko młodzieniec.
15. Za kogo on życie stracił?
Za panny wieniec.

16. k.

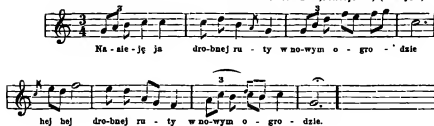
od Dobrzyńa n. Drwęcą (Działą).

1. Pójdę ja do lasku—natnę chruśku:
2. A z tego chruściku—zrobię ogródek
3. A w tym ogródeczku—nasieję rutecki
4. a z tej rutecki—zrobię trzy wianeczki
hej hej puszczą po wodzie.
5. Z tamtej strony jeziora—jadą ulani
6. Mówi jeden do drugiego—wianeczek plynio
7. Mówi trzeci do czwartego—dziewczyna tonie.
8. Czwarty nie rzekł nic—za dziewczyną skoczył.
9. Zanurzył się w jeziorze—i suknie zmoczył.
10. Moje ożenienie—we wodzie męczenie,
11. Moja żoneczka—we wodzie rybeczka
12. Moja pierzynka—to nad wodą trzcinka.
13. Moje podścielisko—pod wodą mulisko.

16. l.

od Ostrow'a w Ostrołęckim, (Mokrylas).

1. Nasieję ja drobnej ruty
w swoim ogrodzie.

Dalej no. 16 c.

7. Nie powiadaj wrony koniu
że ja utonął.

8. Ale powiedz wrony koniu żem się ożenił.	14. A ciężka mi ta pierzyna na wodzie trzcina;
9. Nie powiadaj wrony koniu że z błotnem zieliskiem.	15. Szukajcie mnie w piannej wodzie między ładami,
10. Ale powiedz wrony koniu że ze szlachcianką.	16. Schowajcież mnie przy gościńcu między drogami:
11. Nie powiadaj wrony koniu że z modrą wodą,	17. A kto idzie albo jedzie rozbójnik leży.
12. „Ale powidz wrony koniu że z wojewodziańką.	18. Nie jestem o ja rozbójnik tylko młodzieniec,
13. A ciężkie mi te poduszki w wodzie kamuszki.	19. Utraciłem swoją duszę za panny wieniec.

16. m.

od Myszyńca.

1. I stała Kasia w wodzie w nowym ogrodzie.	7. Wypłyn wypłyn siwy koniu, z siodłem do domu.
2. I uwija trzy wianeczki puszcza po wodzie.	8. Nie powiadaj ojen matce że ja utonął,
3. Z tamtej strony jeziorzeczka jadą panowie.	9. Jeno powiedz ojcowi matce że się ożenił.
4. Jeden mówi do drugiego: wianuszek płynie.	10. Co tam było za żenienie w morzu tonienie.
5. Drugi mówi do trzeciego, trzeba ratować.	11. Co tam byli za drużborze w morzu węgorze.
6. Jeden skoczył, konia zmoczył i sam utonął.	12. Co tam były za druchniczki w morzu płociczki.

16. n.

od Choraśli.

16. o.

od Prasnyusza.

16. p.

od Bydgoszczy.

1. Z tamtej strony jeziorieczka jadą panowie	4. Obrął-ci się pan najmłodszy wionka dokroczy,
2. A mam ci ja kierz lawendy w swoim ogrodzie.	5. A jak kroczęł jedną nogą wpad pod kolano,
3. Uwije ja trzy wianeczki puszczę po wodzie.	6. A jak kroczęł drugą nogą cały utonął.

7. A idziesz ty wrony koniu
z siodłem do domu.
8. Nie powiadaj wrony koniu
że ja utonął,
9. Ino powiedz wrony koniu
że się ożenił;
10. Pojąnem sobie żonickę
w morzu szczubliczkę;
11. A moje złote pierścienie
z wodą wypłyńcie,
12. A moje złote ostrogi
bijcie pod brzegi;
13. A moi bratowie
w morzu rakowie.
14. Moja pierzyna
na morzu trzcina.
15. Moje poduszki
w morzu kamyszki.

J. Lipiński p. l. Wielkop. str. 90.

16. q.

od Adamowa.

Na - sie - ję ja ja - rej ru - ty w swo - im o - gro - dzie

hej hej u - wi - ję ja pa - rę wian - ków pusz - czę po wo - dzie.

16. r.

od Lubartowa.

Na - sie - ję ja - rej ru - tki w swo - im o - gro - dzie hej hej

u - wi - ję ja pa - rę wian - ków pusz - czę po wo - dzie.

16. s.

od Klobucka (Panki, Truskolasy).

Za - sia - ła ja ja - rej ru - tki w no - wym o - gro - dzie hej hej

1. Zasiała ja jarej rutki w nowym ogrodzie,	13. Nie powiedaj kary koniu żem ja utonął;
2. Uwiję ja parę wieńców puszczę po wodzie.	14. Tylko powiedz kary koniu żem się ożenił.
3. Tamtą stroną jezioreczka jadą rycerze (żołnierze),	15. Moje zenienie w wodzie tonienie.
4. Puszczę puszczę swój wianyszek puszczę po wodzie.	16. Moje wesele woda i ziele.
5. Jeden mówi do drugiego wianyszek płynie	17. A żona młoda ta bystra woda.
6. Drugi mówi do trzeciego panienka tonie.	18. A starostowie w stawie rakowie.
7. Trzeci mówi do czwartego ja pójde po nie.	19. A starościna na stawie trzcina.
8. Hej jak skoczył suknie zmoczył i sam utonął.	20. Moje družbiczk w stawie płociczki.
9. O idź że ty kary koniu z siodłem do domu;	21. Moi swatowie w stawie ślizowie (małe rybki).
10. Nie powiedaj kary koniu tego nikomu.	22. Moja pierzyna w stawie szelina (chrust, ziele).
11. A jak wyjdzie matka stara będzie się pytać:	23. Moje poduszki w stawie kamuszki.
12. Oj ty koniu, koniu kary gdzie mój syn młody?	

*Żeg. Pauck p. I. pol. w Gał. str. 96.
Wael. z Oleska p. I. w Gał. str. 507.*

16. t.

od Tarnowa.

1. Nasieje ja trutej ruty
w nowym ogrodzie,
2. Uwię ja trzy wianeczki
puszczę po wodzie.

7. Biedneż moje ożenienie
w wodzie tonienie.
8. Biedneż moje družbeczki
w wodzie rybeczki.

Dalej jak no. 16. k.

16. u.

od Sulejowa.

16. w.

od Konina.

16. x.

od Osterode.

Ja dwa wian-ki puszc-zę na wo - dę.

1. „I miałam ja kierz ruty
w swoim ogrodzie,
uwinę ja dwa wianki
puszczę na wodę.”
2. Z jednej strony dunaju
wianki pływają,
z drugiej strony dunsju
panowie jadą.
3. Jeden ci się z nich obrał
wianek pojąć chciał,
jeszcze wianka nie pojął
już sam utonął.
4. „Ej koniu mój, mój koniu:
idź ty do domu
niemów com ja utonął
jenom się ożenił.”
5. Przyleciał koń przede dwór
żałośnie żarzał,
pani się go pytała:
gdzieś pana podział?”
6. „Ożenił się pan na morzu
z panną na łożu,
obrał sobie żonczkę
rybkę płoteczkę.
7. Obrzał sobie rodzice
w morzu płocice,
obrał sobie pierzynę
na morzu trzcinę,
obrał sobie poduszki
w morzu kamiuszki.

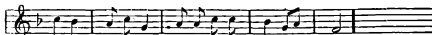
ze zbioru Ła. Głancziusa.

17. a.

od Serocka (Arciechów, Kuligów).

Po-je-chał pan na du - naj na du - naj by-stry du - naj bia - ło

rą-czki u-my-wał a du - naj się nad-ry - wał.

1. Pójechał pan na dunaj
na dunaj — bystry dunaj.
2. Białe rączki umywał
a dunaj się nadrywał.
3. „Podaj służka czułońka
niech przyjadę do brzeżka.”
4. Służka czołno podsaje,
pan już gruntu dostaje.
5. „Siadaj służka na mój koń
a jedź służka w biały dwór.”
6. Służka przed dwór przychodzi,
pani tany wywodzi.
7. „Żeby pani wiedziała
taneczków by przestała.
8. Bo już jej pan utonął
tylko konik wypłynął.”

9. „Ja o pana nie niedbam
za jednego tysiąc mam.
10. Żeby dzieci nie miała
o pana bym niedbała:
11. A to jedno na ręce,
a to drugie w kolebce;
12. A to trzecie w żywocie,
ach! mój wieczny kłopotcie!”
13. Już minęła godzina
pani pana wspomina:
14. Już ci minął i tydzień
pani wzdycha noc i dzień:
15. „A gdzie mój pan nie chodzi
tam się czeladź nie zgodzi.
16. A gdzie mój pan nie bywa
nie orze się, nie sięwa.
17. A gdzie mój pan nie chodzi
tam się żyto nie rodzi.
18. I te konie w stajence
i te dzwonią zębami.
19. I to bydło w oborze
i to ryczy: mój Boże!”
- Mel: patrz pieśń: U naszego młynarza.*

17. b.

od Nowego-dworu.

Po - je - chał pan na du - naj po - je - chał pan na du - naj i pan

nóż - ki u - my - wał bia - ły du - naj się zry - wał.

17. c.

od Osterodo.

1. Pojechał pan na łowy
do zielonej dąbrowy;
2. Uwiązał konia swego
kole krza zielonego.
3. Poszedł się sam umywać
do dunaju bystrego.
4. Umywa się umywa
dunaj się z nim obrywa.
5. Służka dodaj czołnuszka
co dodaje do brzeżka.
6. Służka czołna dodaje
pan się do dna dostaje.

Ka. Gieziusz.

18. a.

od Jędrzejowa, i Wodziaławin.

Cze-go ka - li - no w do - le sto - lisz cze-go ka - li - no

1. Czego Kalino w dole stoisz,
czy się ty letniej suszy boisz?"
2. „Pewno bym ja tu nie stojąca
gdym się suszy nie bojała.”
3. „Wedrój kalino w ten ciemny las
zaśpiewa ci tam słowiczek wczas.”
4. Słowiczek śpiewa, — a Kasia płacze
„dla ciebie Jasiu — wianek swój tracę.
5. Pozbyłam wianka rucianego
a nabyłam żyjącego.”
6. Wjeżdża braciażek w podwóreczko
w tem zapłakało dziecięcuzko.
7. „Czyje to dziecię siostrze, płacze?”
„Mej sąsiadeczki, panie bracie;
8. Sąsiadeczka mnie uprosiła
bym jej dziecię ponosiła.”
9. „Podaj mi chłopcze, ten ostry miecz,
co zetnę siostrze swój główkę precz.”
10. Ale dzieciętko choć niemowle było,
tak do wujaszka swego przemówiło:
11. „Któż mnie wujaszku teraz przytuli
gdy dzwony grają już mej matuli?
12. Twoja wujaszku żona jeszcze chodzi
mnie się matula więcej nie urodzi.”

Wojcicki P. I. T. 2. str. 64.

J. Lipiński p. I. Wielk. str. 189.

18. b.

od Częstochowy, Wielunia.

18. c.

od Szydłowca (Chlewińska).

1. Czego kalino w dole stoiasz,
czy się ty letnij suszy boisz?"
2. „Żebyś się letnij suszy nie bała
tobym w tym dole nie stała.
3. Stojałabym ja na onć górze
ubrałabym się ku jaworze."
4. Słowiczek śpiewa, Kasia płacze,
„dla ciebie Jasiu wianek tracę."
5. „Utraciłaś se rucianego
nabyłaś sobie żyjącego."
6. Jedzie braciszek z wojeneczki
wiezie Kasiuni sukieneczki.
7. „Czyjeż to siostró, dziecko płacze?"
„Sąsiadeczki to panie bracie."
8. „Jakże ty siostró, w oczy kłamiesz,
kiedy ty jemu piersi dajesz:

9. Podaj dzieciątko ostre noże
to ja twej matce główkę zrżę.
10. Podaj dzieciątko ostre miecze,
to ja twej matce główkę zsieczę."
11. „Tobie wujaszku żonę rają,
a mojej matce już dzwony grają.

18. d.

od Sochaczewa, Czerwińska, (Brochów, Kromnów).

Cze-go ka - li - no w do - le sto - isz cze-go ka -
li - no w do - le sto - isz czy się na gór - ce su - szy
bo - les czy się na gór - ce su - szy bo - les.

18. e.

od Rożana (Mroczi).

Cze-go ka - li - no w do - le sto - isz cze - go ka -
li - no w do - le sto - isz czy się na gór - ce su - szy bo - les.

1. „Czego kalino w dole stoisz,
czy się na górze suszy boisz?”
2. „Żebyś się suszy nie bojała
w tym dole bym ja nie stojała.”
3. „A ty kalino rozwijaj się,
a ty dziewczyno, rozmyślaj się.”

4. „A jużem się rozmyśliła,
ojca matki odstąpiła.”
5. „Pójdźmy dziewczyno w ten ciemny las,
tam ptaszek śpiewa pieśni o nas.”
6. Ptaszek śpiewa, dziewczyna płacze:
„dla ciebie Jasiu wianek tracie.”
7. Utraciłam go zielonego
a nabyłam go żyjącego.”
8. Jedzie braciszek z wojeneczki
wiezie siostrzyczko sukieneczki.
9. Wjechał braciszek w podwóreczko,
tam zapłakało dzieciąteczko.”
10. „Czyje to siostró dziecko płacze?”
„Sąsiadeczyno, panie bracie.”
11. Mnie sąsiadeczka poprosiła
był jej to dziecię pobawiła.”
12. „A podajcie mnie ostry miecz
co ja Kasieńce głowę zsieć.”
13. A to dzieciątko takie było,
że do wujaszka przemówiło:
14. „Tobie wujaszku sto żon-rają
mojej matuli w dzwony grają.
15. Tobie wujaszku na stracenie
mojej matuli na zbawienie.”

18. r.

od Stierpa, Bieżunia.

1. „Czego kalinko w dolku stoisz,   2. „Jabym tam w dole nie stojąca
czy się ty letniej suszy boisz?”   żeby się suszy nie bojała.”

3. „Stój tu kalinko, rozwijaj się,
a ty dziewczyno rozmyślaj się.
4. „Dokogoż ja się przytulić mam
kiedy ja matki, ojca nie mam.
5. Przytulę ja się do Jasiénka,
jest tam ojciec i matenka!”
6. Słowiczek śpiewa, panna płacze,
„za tobą Jasiu wianek tracę.”
7. Utraciłam go samocheący
za tobą Jasiu kochający.

18. g.

od Szeszyna (Jeruty, Rozogi).

1. Pojechał brat na wojenkę
kupił siostrze na sukienkę;
2. I przyjechał w podwóreczko
i zastukał w okieneczko.
3. Czy śpisz siostrze, czyli czujesz
czy się o brata frasujesz?”
4. „Oj nie śpię ci uni czuję
ni się o brata frasuję.”
5. „Czyje dziecię siostrze, płacz?”
„Sąsiadzinie panie bracie..
6. Sąsiadkę em poprosiła
był jej dziecię pobawiła.”
7. „Objechałem kraj nie mały,
nie widziałem takiej mody:
8. Aby panny dzieci miały
sąsiadami zamawiały” (zastawiały się).
9. „Podaj bracie ze ściany miecz
pójdzie siostrzyna głowa precz.”
10. „Nie ścinaj mnie o północy
bo mnie nikt tu nie obaczy.
11. Tylko zetnij wśród biały — dnia
wszystkim pannom na widziadło.”
12. I usiadł ci w krzesieleńku
i zaśpiewał dzieciątkańku.
13. „Ej lululu lulusieńko
ty maleńka sierotekko.
14. „Tobie wuju winkrat grają
moją mamę w grób stawiają.
15. Moja mama już nie żyje
na jej grobie już lilije.
16. „Żebyś było wprzód gadało
byłobyś ci mamę miało.”

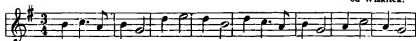
18. h.

od Mińska, (Wiązowna).

18. I.

od Wiskitek.

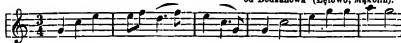

Wę-druj ka - li-no przez cie-mny las za-śpie-wa ci tam sło-wi-czek w czas.

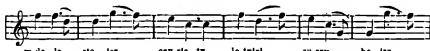
2. Wędruj kalino przez ciemny las   6. Jedzie bracieczek z wojeneczki
zaśpiwa ci tam słowiczek wozas   wiezie siostrzyczne sukieneczki.
3. Kiedy brat na konika siadał
tak swojej siostrze opowiadał. p. Nr. 18. e.
4. „Nie chodź ty siostrze do sąsiady   7. Tobie wujaszku sto żon bieży
żeby nie było jakiej zdrady.”   a moja mama w grobie leży.
5. Siostra bracieczka nie słuchała   15. Tam kędy dróżka uścielona
i do sąsiady chodziwała.   tam moja mama położona.

18. K.

od Bodzanowa (Łętowo, Mąkolin).

Cze-go ka - li - no w do - le sto - las cze-go ka - li - no

w do - lo sto - las czy się ty le - tniej su - szy bo - las

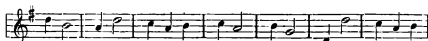
czy ty się le - tniej su - szy bo - las.

18. I.

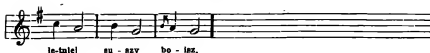
od Rypina.

Cze-go ka - lin - ko w doł - ku sto - las cze-go ka - lin - ko

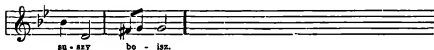

w doł - ku sto - las czy się ty le - tniej su - szy bo - las czy się ty

18. m.

od Terunia (Łątyń, Lubiec).

1. „Czemuż kalinko w dole stoisz
czy się na górze suszy boisz?”
2. „Ja się na górze suszy nie boję,
kędym urosła tam i stoję.”
3. „Stójżekalinko nie bujaj się (*albo:*
nie gibaj się),
a ty me dziewczę rozmyślaj się.”
4. „Jużem ci ja się rozmyśliła
ojca mateczkę opuściła.
5. „Nie słuchaj ty na ludzkie gadki
niecopuszczaj ty ojca matki
6. Nie słuchaj ty na ludzkie pyski
niecopuszczaj ty swej rodziny (*albo:*
matki jedyny).”
7. „Oj już ci ja się rozmyśliła
ojcam mateczkę opuściła.
8. Przytulę go się do Jusieczka
to mój ojczulek i mateczka.”
9. „Idziemy dziewczę bez ciemny las
zaśpiewa nam tu słowiczek nasz.”
10. Słowiczek śpiewa, dziewczę płacze
„dla ciebie Jaśku wianek tracę.
11. Utraciłam go za stodołą
już teraz nie będę Jaśku twoją.”
(Do kogoż się przytulić mam
kiedy ni ojca ni matki mam.
Przytulę ja się do Jasieczka
toć będzie mój ojciec i mateczka).

19. m.

od Osterode, (Kraplewo).

1. Pojechał brat na wojenkę
dał siostrzyczce na sukienkę.
2. „Siostró moja masz w czem chodzić,
niedaj że się chłopcom zwodzić.
3. Do roczeczku do siódmego
do przyjazdu do mojego.”
4. Siódmy roczek następuje
brat ci z wojny maszeruje.
5. I przyjechał w podwóreczko:
zakolotał w okieneczko:
6. Czy spisz siostró czyli czujesz
czy się za brata frasujesz?”

7. „Ani ja śpię ani czuje
ni się za brata frasuje.”
8. Dziecie wuja usłyszało
rzewnym głosem zapłakało.
9. „Czyż siostró dziecko płacze?”
„Sąsiadzine panie bracie.”
10. „Cóż u kata za sąsiada
co swemu dziecięciu nie rada?
11. Objechał ja świat nie mały
nie znalazem takiej sprawy,
12. Coby panny dzieci miały
a na sąsiady zmawiały.
13. Podaj służka ten ostry miecz
zetną siostrze głoweczkę precz.”
14. „Nie scinaj mi o północy
bo to ciężko duszy w nocy.
15. Zetnij mi ją wśród białej dnia
wszystkim pannom na widziadła.”
16. I usiadł se na stołuszkę
zakolysał po maluszkę.
17. „Tobie wuju żonę raję
mojej matce dzwony grają.
18. Tobie wuju żona chodzi
mnie się matka nie urodzi.”
19. „Szczęśliweś by dziecko było
kiebyś prędzej przemówiło.”

Ze zbioru ks. Gizeniusza.

18. a.

od Ujazdu, (Tomaszew).

Cze-go ka - li - no w do - le sto - isz cze-go ka - li - no
w do - le sto - isz czy ty się le - tnij su - szy bo - isz czy ty się
le - tnij su - szy bo - isz.

18. p.

od Jedlińska, Białobrzeg.

Cze-go ka - li - no w do - le sto - isz cze-go ka - li - no
w do - le sto - isz czy się ty lo - tnij su - szy bo - isz

18. q.

od Gniwoszwowa.

18. r.

od Prasnyusza (Bogstu)

18. s.

od Broku.

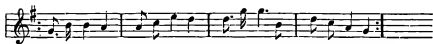

19.

od Garwolina. (Sulbiny).

Desz-czyk pa - da słoń-ce grze-je do ko-chan-ki ser-ce mgie-je

za-przę-gaj-cie ko-nie w san-ki po - ja-dę ja do ko-chan-ki

1. Deszczyk pada, słońce grzeje
do kochanki serce mgieleje.
2. Zaprzęgajcie konie w sanki
pojadę ja do kochanki.
3. I wyjechał w szczyre pole
i nadybał czarne ziele.
4. I ułamał trzy rumianki
dla Kasińki dla kochanki.
5. I zajechał przed pokoje
„wyjdź Kasińku serce moje
6. A Kasińka wyjść nie chciała
tylko matkę wysyłała.
7. „Póty z konia nie zeskoczę
póki Kasi nie zobaczę.”
8. Kasia mu syna powiła
sama na świecie nie żyła.
9. Ale on temu nie wierzył
zsiadł z konika, w stół uderzył.
10. Usiadł sobie na stołeczku
i kołysze kolibeczkę.
11. I śpiewa kołysający:
„uśnijcie mi synu miły.
12. Bodaj się na świat nierodził
kiedyś moją Kasię zgładził.”
13. „Twój kochanec wiwat biją
mojej matce suknie szyją.
14. Twój kochanec wiwat grają
moją matkę w grób wpuszczają.”

20. a.

od Żelechowa. (Korytnica).

W do-le ka - lin-ka sto - ja - ła w do - le ka - lin-ka sto - ja - ła

dro-bne ja-gód-ki ra - dza-ła dro - bne ja - gód-ki ra - dza - ła.

1. W dolce kalinka stojąca
drobne jagódki radzała.
2. Ptaszkowie na niej siadali
drobne jagódki jadali.